

De Sliedrechtse raadzaal in een ver verleden ...

Voor de opening van het gemeentehuis aan het Dr. Langeveldplein kwam de gemeenteraad bijeen in het oude raadhuis – nu Sliedrechts Museum – in de Kerkbuurt. Het nieuwe raadhuis, geopend op 23 mei 1923, kende een aparte op de foto afgebeelde raadzaal. De zetels staan weer voor vier jaar klaar voor degenen die de meeste kiezers achter zich hebben.

Gemeênteraedsverkiezinge voor de deur ...

Ze komme d'r weer an, of beterder gezeed, ze wazze d'r weer. Volop folders, of strooibeljette vol mè beloftes en mooie praotjies. Krantjies waer vertegewoordigers van bepaolde pertije d'r aaige bosse vere in d'r achterste durreve te steke. Over wat ovve ze zegge te hebbe beraakt of wat deur heulies toedoen tò stand gekomme is in de achterleggende vier jaere datte ze 't voor 't zegge hebbe gehad. Veraal rond de verkiezingstijd zijn die loi van de poletiek inêêns hêel aareg op de voorgrond. Niet enkeld de zôôgenaomde 'zittende' pertije, neeje, netuulijk nie. Ok de nie-zittende, oftewel de oppositie

weet 'r hêel wat uit te kraome! De waerhaaid is veulal ver uit de midde te zoeken, mor met aandermans vere gaon strijke is in 't poletieke land gemêengoed.

Azze me as kaander vroeger een bietje bezije de waarekelijkhaaid sprakke, dan wier d'r gezeed: "Dat was een leugentjie om bestwil" en daermee wier d'r gedaen asof 't hêel nermaol was om de kluit te belaojtaofele. Daer wor vondaeg d'n dag een veul staarekere krachttareem voor gebruikt, die zà 'k mor achterwege laete, mor die begin ok mè belao...Trouwes, ik herinner m'n aage dà 'k vroeger een tante had die dat woord hêel fijntjies verpakte as ze iets opmaarekte wà nie klopte. Ze zee dan met 'n uitgestreke gezicht: "Bè je belaozerd, zuurkôol?", net of dat 't een daegelijks gebruikt woord was. Mor 't was zuiver een lillijk woord, dà begriep ie zellef ok wel, zeker?

Azze ze d'r in m'n jeugd achter kwamme dà je hà staon liege asof 't gedrukt sting, wier ie een jokkebrok genoemd, een liegbast of liegbêest en daerbij perbeerde ze je ok wijs te maake dat 't op ie voorhòod te leze sting. Met een vinger streke ze dan over 't vel van je hòod en maakte ze beweginge asof ze de letters die d'r stinge naeschreve. Je glòofde dat netuulijk nie, mor 't maakte toch wel zòovel indruk op ie dà je een vollegend keer liever een bietje korter bij de waerhaaid bleef mè je staareke verhaole of verzinsels. We zijn aallemael met die leugentjies om bestwil gròot geworde en laeter hebbe me om 't aamel aerdiger, leuker of nog interessanter te laete zijn daer zellef ok nog wel is een duit voor in de zak gedaen. Aailijk, as ie 't goed beschouwd, zij me aamel met dezellefde saus overgote en hen we 't met de papepel in gegeve gekrege. Denk voor d'n aerdighaaid mor is trug aan de vertelsels uit sprooksiesboeke of de spannende verhaole uit de vaoderlanse geschiedenis op school. We wete nou ommers dat 't voor 't gròotste gedêelte nie waer was! Mor gao wel stemme!!

Huib Kraaijeveld